Shora uvedený odst. 3 § 10 organ. zák. vyslovil pak zmocnění k provedení zásady v odst. 1 uvedené, při čemž z tekstace tohoto ustanovení — podrobnější předpisy o převzetí a zařadění — plyne, že vládě se tu dostalo všeobecného zmocnění k vydání předpisů o převzetí a zařadění zaměstnanců autonomních korporací, tedy nejen k vydání podrobnějších předpisů za účelem provedení zásady v odst. 1 vyslovené, ale i k vydání všech takových předpisů, které se vztahují na převzetí a zařadění těchto zaměstnanců. Zařaděním zaměstnance sluší pak rozumětí nejen zařadění platové, ale i zařadění hodnostní, t. j. určení místa, kde má býti ten který zaměstnanec se zřetelem na délku služební doby skutečně ztrávené v téže hodn. třídě, resp. platové stupnici na služebních místech téže služební třídy zařaděn (určení služebního pořadí).

Byl tedy ustanovením § 10 odst. 3 cit. zák. dán vládě dostatečný právní podklad pro to, aby otázku služebního pořadí převzatých autonomních zaměstnanců vyřešila vl. nař., ovšem v rámci příslušných předpisů služební pragmatiky a plat. zák. podrobnější kvalifikací služební doby v autonomních službách ztrávené. Není tudíž možno shledati, že by příslušný předpis vl. nař. č. 163/1930 Sb., který jest na sporu, přesahoval rámec zákonného zmocnění.

Jestliže pak. žal. úřad vyslovil, že při určení služebního pořadí autonomních úředníků nutno hleděti podle § 11 nař. č. 163/1930 Sb. k době ztrávené v autonomních službách a k jmenování v těchto službách v mezích ustanovení § 212 plat. zák. tak, jakoby šlo o služební dobu ztrávenou ve stejném služebním poměru státním, resp. o jmenování nabyté ve státní službě, použil správně platné normy a nelze právem vytýkati, že by jeho rozhodnutí nebylo ve shodě se zákonem. Je proto stížnost v této nejzávažnější své námitce bezdůvodná.

Ježto pak ostatní obsah stížnosti je vybudován na názoru, že vl. nař. č. 163/1930 Sb. není, pokud jde o § 11 odst. 1, kryto zákonným zmocněním, kterýžto názor nebyl však shledán správným, slušelo stížnost v plném rozsahu pro bezdůvodnost zamítnouti.

Č. 11.504.

Školství. — Řízení správní: Okresní výbor, rozhoduje o odvolání do repartice schodku školního rozpočtu, není omezen na přezkoumání správnosti daňového základu, přijatého prvou stolicí, nýbrž může a má — ovšem způsobem procesně bezvadným — zjistiti rozhodný daňový základ po případě samostatně.

(Nález ze dne 26. října 1934 č. 19.939.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 9751/32.

Věc: Město M. proti okresnímu výboru v Mladé Boleslavi (za zúč. obec Č. František K., starosta obce) o školní rozpočet.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušují pro vadnost řízení.

Důvody: Místní škol. rada v M. schvália ve schůzi dne 23. září 1931 rozpočet místní škol. obce m.-ské, do jejíhož obvodu náležejí obce:

M., B., Č. a J., na r. 1932. Schodek 450.847 Kč rozvrhla vzhledem k výkazu přirážkové základny, vydanému berním úřadem v M. 28. července 1931 podle stavu ke dni 23. července 1931, na přiškolené obce takto: 1. M. s předpisem daňovým 642.010 Kč částkou 400.670 Kč, 2. B. s předp. daň. 1.811 Kč — 1.130 Kč, 3. Č. (osada) s předp. daň. 73.577 Kč — 45.917 Kč, 4. J. s předp. daň. 5.016 Kč — 3.130 Kč.

Na odvolání osady Č. a obce J. rozhodl žal. úřad nař. rozhodnutími ze 7. prosince 1931 resp. z 20. ledna 1932, že zaplatí na školní schodek obec Č. 28.454 Kč, obec J. 2.282 Kč, obec B. 937 Kč a obec M. 419.174 Kč.

Rozhodnutí o odvolání osady Č. (ze 7. prosince 1931) odůvodnil takto:

Podle sdělení berního úřadu v M. z 26. listopadu t. r. činily daňové základny obce M. 830.803.60 Kč, osady Č. 56.297.09 Kč, obce B. 1.857.50 Kč a obce J. 4.522.90 Kč. Ve smyslu § 11 zák. z 24. února 1873 č. 16 z. z. uhradí vykázaný schodek školní 450.847 Kč přiškolené obce neb části obce podle poměru veškerých přímých daní s přirážkami státními v obci předepsaných.

Rozhodnutí o odvolání obce J. (z 20. ledna 1932) pak bylo odůvodněno takto:

Dotazem u berního úřadu v M. bylo zjištěno, že daňové základny činily pro obec M. 830.803.60 Kč, pro obec B. 1.857.50 Kč, pro obec J. 4.522.90 Kč a pro osadu Č. 56.297.09 Kč. Daňové základny byly vydány dne 26. prosince 1931. Ve smyslu § 11 zák. z 24. února 1873 č. 16 z. z. uhradí vykázaný schodek školní 450.847 Kč přiškolené obce neb části obce podle poměru veškerých přímých daní. Vzhledem k ustanovení odst. 4 § 4 zák. z 27. listopadu 1930 čís. 169 Sb. má tamní obec právo ve lhůtě 15 dnů ode dne sdělení se odvolati jak do výše jednotlivých položek, tak i do rozdělení schodku. V důsledku toho nutno vzíti za základ daňové základny platné v udané lhůtě odvolací.

O stížnostech obcí M. do těchto rozhodnutí podaných uvážil nss:

Stížnosti namítají po stránce věcné, že rozhodným pro repartici schodku školního rozpočtu na přiškolené obce je poslední známý předpis daňový z doby bezprostředně předcházející termín, kdy mšr je po zákonu povinna sestaviti školní rozpočet a repartici, a že odvolací instance, rozhodujíc o odvolání proti repartici, není oprávněna bráti za základ daňový předpis pozdější.

Této námitce soud nemohl dáti za pravdu. Již v nál. Boh. A 9751/32 byl vysloven a podrobně odůvodněn právní názor, že »veškerými přímými daněmi s přirážkami státními na ně k placení připadajícími«, podle nichž jest ve smyslu § 11 zák. č. 85/1880 čes. z. z. rozvrhnouti schodek škol. rozpočtu na přiškolené obce, sluší rozuměti daně, které v rozpočtovém roce pravděpodobně k placení připadnou, a že poslední předpis daňový v době sestavování rozpočtu známý je pouhou pomůckou při stanovení základu repartice, který nutno vyšetřiti i se zřetelem na všechny jiné skutečnosti, jež budou pravděpodobně míti vliv na daňový předpis v rozpočtovém roce. Z této zákonné úpravy ve spojení se zásadou, že odvolací stolice rozhoduje ve věci samé po případě i na základě skutkového podkladu v odvolacím řízení doplněného, plyne, že okr. výbor, rozhoduje o odvolání do repartice schodku škol. rozpočtu,

není omezen na to, přezkoumávati správnost daňového základu přijatého prvou stolicí, nýbrž že může a má zjistiti daňový základ podle hořejšího právního názoru rozhodný po případě samostatně.

Zjištění to musí se státi ovšem způsobem procesně bezvadným, a v tomto směru musil arciť soud stížnostem dáti za pravdu, že se v daných případech tak nestalo. V odvolání osady Č. bylo žádáno, aby schodek byl rozdělen podle skutečných daňových základů, a uvedeno, že daňový základ obce činí toliko 56.297.09 Kč a nikoli 73.577 Kč, a že podle sdělení správy cukrovaru klesne daňový základ daně výdělkové z r. 1931 o dalších 10.000 Kč. Obec J. pak žádala, aby částka 3.130 Kč na obec připadající byla jako nepřiměřeně vysoká k poplatné síle obce snížena přiměřeně k daňové základně. Žal. úřad vyžádal si v důsledku tvrzení obou odvolání v obou případech od berního úřadu v M. výkazy přirážkové základny. Výkazy ty byly sestaveny v obou případech, pokud jde o obec M., podle stavu ke dni 10. října 1931, pokud jde o ostatní obce, podle stavu ke dni 15. září 1931. Ze spisů však není patrno, že by st-lce byla bývala dána příležitost, aby se vyjádřila o těchto výkazech. Žal. úřad, který vzal na základ svého rozhodování právě zmíněné výkazy berního úřadu ke dni 10. října resp. 15. září 1931, porušil tím ustanovení § 48 odst. 3 vl. nař. č. 8/28 Sb., podle něhož straně musí býti dána příležitost, aby nabyla vědomosti o výsledku provedeného důkazu, pokud se použije k odůvodnění rozhodnutí (§ 70 cit. vl. nař.), a vyjádřila se o něm. Takto nejen znemožnil st-lce obranu v řízení odvolacím, nýbrž i ztížil tuto obranu před nss-em. Postup žal. úřadu zakládá proto podstatnou vadu řízení, pro kterou bylo nař. rozhodnutí podle § 6 zák. o ss zrušiti, aniž bylo možno zabývati se dalšími věcnými námitkami stížnosti.

Č. 11.505.

Pojištění pensijní. — Řízení správní: I. V odvolání proti rozhodnutí zemského úřadu ve věci pensijní pojistné povinnosti může odvolatel přípustně uplatňovati i námitky, kterých nevznesl v předchozím svém odvolání proti výměrům nositelů pojištění. — II. Pojistná pensijní povinnost kandidátů advokacie — věta jako u Boh. A 10.353/33.

(Nález ze dne 27. října 1934 č. 17.083.)

Prejudikatura: ad II. 10.354/33, 10.416/33, 10.590/33.

Věc: Dr. Pavel Š., Dr. Alexandr Š., Dr. Jan D. a Dr. Barnabáš L. v B. proti ministerstvu sociální péče o pensijní pojištění.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud se týká Dra Alexandra Š., zrušuje se k jeho stížnosti pro vadnost řízení, stížnost ostatních st-lů se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměry úřadovny všeobecného pensijního ústavu v Bratislavě z 16. listopadu 1930 a 13. prosince 1930 byli Dr. Jan D. a Dr. Barnabáš L. jako advokátní koncipienti u Dra Pavla Š. a Dra Alexandra Š., advokátů v Bratislavě prohlášeni za povinné pensijním pojištěním